

Beste en vooral lieve allemaal!

Nog even geen VLOG, maar een berichtje per e-mail.
Hopelijk volgende keer weer "met beeld".

Na veel gemopper op allerlei zaken rond Post NL moet ik nu zeggen, dat ik erg blij ben dat ze nog bestaat! Want in deze tijd, waarin alles digitaal wordt, is het ontvangen van een "gewone" kaart iets bijzonders! Dat "gewoon-even-een kaartje-sturen" doet heel veel en ik denk dat ik namens iedereen die dit meemaakt spreek. Wij vinden het namelijk niet "gewoon-even-een kaartje", maar een warm blijk van medeleven. Er wordt op een bezorgde of meelevende manier aan je gedacht en dat verwarmt de mens! En ja, de een krijgt er wat meer dan de ander . . . . ik zag mijzelf vertroeteld door een hele stapel en juist omdat het zoveel zegt, verdwenen er (tijdelijk) een paar schilderstukjes aan de muur en is de muur nu behangen met kaarten. Met goede wensen, met lieve woorden en dus met positieve energie. **Dank jullie wel allemaal!**

In vervolg op mijn laatste e-mail kan ik schrijven, dat de fysiotherapeut vond dat ik behoorlijke vorderingen had gemaakt. Ik wist hem ervan te overtuigen dat het meer dan dat was, waardoor wij afscheid van elkaar konden nemen. Uiteindelijk stemde hij toe. Dat scheelt weer twee uitjes per week. De beperkingen die er nog zijn had ik al dus ik ben weer helemaal bij. Lichamelijk wel te verstaan. Mentaal blijft het nog even lastig, alhoewel ook hier niet makkelijk is vast te stellen of dat nog van het infarct komt of dat het de corona is. Waarschijnlijk een combinatie. Maar daar lijdt heel Nederland aan en daar zullen we met elkaar toch nog even doorheen moeten. Mij is bij voortduring gezegd dan wel geordonneerd om vooral rust te nemen, het rustig aan te doen enzovoorts en ja, dat is voor mij wel even een dingetje. Maar ik moet zeggen, dat ik het al redelijk aan het leren ben.

Wij zijn nog steeds op weg. Samen op weg. Na de eerste golf leek het beter te gaan, we hebben zelfs acht weken kunnen repeteren. Natuurlijk wel met in het achterhoofd, dat er wellicht een kleine terugval (ook wel 2e golf genoemd) zou komen. Dat gebeurde ook, waardoor we nu weer even moeten pauzeren. Die golf lijkt echter meer op een tsunami dan op een opwelling. Ook nu is er helaas weer (te weinig) onduidelijkheid over de regels, waardoor je soms het idee hebt tussen wal en schip te vallen. En ook nu lappen mensen de maatregelen aan hun laars waardoor velen extra gedupeerd zijn. Toch begrijp ik, dat er op dit moment gesproken wordt over 'Stabiel' en 'Afvlakking'. Dat kan dus betekenen, dat wij met enkele weken duidelijkheid hebben of misschien zelfs in stijgende lijn verkeren. Wie dacht er nou in juni al aan, dat 2020 een Sint-, en Kerstloos jaar zou worden? Niemand toch? Eén van mij dacht juist: het is bijna tijd om naar Nederland te gaan en dat kwam goed uit, want in Spanje is het niet pluis. Nou, ... ook geen pluis in Nederland . . . . het is zelfs de bedoeling dat ze hier dit jaar niet aan mij gaan doen . . . . **alsof ik niet besta!**

Ik had ook een leuk kerstproject klaar liggen, maar helaas . . . . Ook daar is inmiddels een streep door gezet. Nu ben ik mij aan het focussen en voorbereiden op een herstart in 2021. Ik kan nog niet zeggen of het gelijk aan het begin is of eind januari of nog anders, maar ik ben er vooralsnog van overtuigd, dat het niet zo gaat als de voorgaande keer en met onze succesformule voor het repeteren zullen wij dan ook alweer snel kunnen beginnen. Let wel op: dit is een streven en geen belofte . . . . Als het nu maar snel geen 2020 meer is. Daar zijn we dan mooi van af.

Hebben en houden, daar gaat het nu om. Vertrouwen hebben en houden, moed hebben en houden en dat geldt dan ook voor het volhouden. Want één ding staat vast: we kunnen (op enig moment) weer gaan zingen en dat zal tot bijzondere bijeenkomsten leiden. Ik kan geen vergelijking maken met de bevrijding na een oorlog, maar dit lijkt mij ook een soort bevrijding namelijk weer vrij zijn van het opgesloten zitten en in vrijheid je stem weer mogen en kunnen laten horen. Samen! Is dat geen driedubbele motivatie? Soms werd een koorrepetitie 'een gewoonte' en daar was of is niks mis mee. Het ging niet om die ene specifieke week, het was de totale beleving. Maar nu denk ik, dat wij een periode gaan beleven van enorme wilskracht, uiterste inzet en een enorme motivatie om elke week ervan te kunnen genieten! Als ik nu denk **hoe mooi het is wat ons te wachten staat**, ja, dan heb ik moeite om mij nog even rustig te houden. Ik zal er in ieder geval klaar voor zijn! ***Beloofd!***

Hoe nu nog "even" de tijd doorkomen? Gewoon blijven zingen. Bekende stukken en nieuwe stukken met de oefen CD's of met eigen CD's of gewoon met de radio (of er gewoon naar luisteren) en hoe dan ook contact met elkaar blijven houden. Omzien naar elkaar en dus ook samen op weg blijven gaan. En mocht je tegen dingen aanlopen waar je wat meer van wilt weten, of met dingen zit, wat je allang eens wilde vragen (alles op gebied van muziek) dan heb je daar nu misschien de tijd voor en kun je het mij vragen. Nu heb ik ook rust, tijd en gelegenheid om jullie van goede antwoorden te voorzien. Ik heb het al een keer in het voorjaar voorgesteld, toen was er nog geen behoefte aan, maar nu misschien (hoop ik) wel:

Grijp die kans . . . vraag het aan Hans . . . .

Een e-mailtje met iets over, van, uit de muziek waar je eigenlijk meer van wilt weten en wat misschien voor anderen ook interessant kan zijn. Maakt niet uit wat. Het mag ook gaan over trouwambtenaren en hun ervaringen, of naar iets, waarvan je wilt weten hoe ik erover denk . . . . wat dan ook. Schroom niet! Het is mijn bedoeling om de komende tijd aan de hand van jullie vragen nieuwe VLOGS te gaan maken. Gewoon doen hoor, want dan kan ik hier zeggen dat ik nog steeds geen tijd heb om met de zolder verder te gaan. . . . .

Ik dacht, ik schrijf een kort mailtje om jullie even bij te praten . . . .

Een hartelijke groet,
Hans.

Stichting Corda Vocale, Postbus 628, 2270 AP Voorburg Tel. 06 24204920
(secr) | www.cordavocale.nl info@cordavocale.nl
